



O egoizmie i altruizmie

Martinus odpowiada na pytania

Co to jest egoizm?

Egoizm jest cechą o fundamentalnym znaczeniu, stanowiącą podstawę instynktu samozachowawczego, którym kierują się zwierzęta. Pod wpływem egoizmu żywa istota wykorzystuje wszystkie swoje umiejętności w taki sposób, by zapewnić sobie bezpieczeństwo. Przejawem egoizmu jest także silna żądza, przesłaniająca inne aspekty życia, by uzyskać przewagę nad innymi istotami, bez względu na związane z tym koszty, jak śmierć, cierpienia czy utrata sprawności fizycznej innych istot. W ten sposób egoizm leży u podstawy prawa zwanego „prawem silniejszego”. Pod wpływem egoizmu tylko najsilniejsze i najbardziej wytrzymałe zwierzęta przeżywają i mają możliwość rozwoju, podczas gdy najsłabsze nieuchronnie czeka śmierć.

Poprzez egoizm ewolucja wymusza rozwój cech najlepiej zapewniających zwierzęciu możliwości zdobycia pożywienia i zapewnienie sobie bezpieczeństwa zgodnie z nakazem instynktu samozachowawczego. Warunkiem egzystencji zwierzęcia jest zdobycie tak dużej przewagi nad innymi zwierzętami, jak tylko jest to możliwe. Ponieważ w wyniku naturalnej selekcji przeżywają tylko te zwierzęta, które mają przewagę nad słabszymi, to królestwo zwierząt składa się z najbardziej doskonałych gatunków i ras. Z tego powodu zwierzęta żyjące współcześnie są doskonalsze i piękniejsze od zwierząt prehistorycznych.

Na tym etapie rozwoju egoizm osiąga swoje szczytowe znaczenie i od tego momentu następuje przemiana zwierzęcia w całkiem inną istotę. Cechy właściwe zwierzętom, takie jak imponująca siła fizyczna oraz inne umiejętności zapewniające przewagę w walce o byt, ulegają degeneracji. Zanikanie egoizmu wywołane jest pojawieniem się nowej cechy, która też ma fundamentalne znaczenie dla rozwoju życia. Cecha ta nosi miano „altruizm”. Pod

wpływem rozwoju tej cechy następuje początek przemiany zwierzęcia w człowieka. Tak więc fundament życiowy człowieka w początkowym okresie jego wędrówki ku światłu stanowią dwie całkowicie odmienne od siebie zasady, z których każda stymuluje rozwój właściwych sobie cech i umiejętności. Pierwsza to zasada egoizmu, stopniowo traci ona swoją moc. Druga to właśnie zaczynająca się rozwijać i zyskiwać znaczenie zasada altruizmu. Ta nowa istota będzie jeszcze przez bardzo długo trwającą epokę kierowała się egoizmem, a jej credo życiowe będzie stanowić zasada: „Troszcz się tylko o siebie samego”.

W takim samym stopniu jak ta zasada jest korzystna i logiczna dla zwierząt, tak samo jest szkodliwa dla istot ludzkich i niesie im ze sobą nieszczęścia. Absolutnie doskonały byt człowieka uzależniony jest od wyzbycia się z jego mentalności egoizmu i zwierzęcych cech, tak aby w jego osobowości zapanował wyłącznie altruizm. Tylko altruizm może przyczynić się do rozkwitu radości i szczęścia, a nastąpi to, gdy celem życia człowieka stanie się służenie innym istotom. Egoizm i wszystkie wynikające z niego „zwierzęce” cechy i skłonności uniemożliwiają powstanie doskonałego ludzkiego bytu oraz rozwinięcie kosmicznej świadomości zwanej także świadomością chrystusową. Dzięki tej świadomości człowiek wkroczy w epokę, w której wszyscy będą miłować wszystkich. Nie nastąpi to dopóty, dopóki egoizm i wynikające z niego cechy w mniejszym lub większym stopniu będą występować w mentalności i psychice człowieka. W ten sposób obecność egoizmu spełnia rolę symbolicznych cherubów strzegących dostępu do *drzewa życia*. Co innymi słowy oznacza, że egoizm stanowi mentalną zaporę uniemożliwiającą kosmiczne narodziny, dzięki którym człowiek będzie mógł wkroczyć do królestwa niebiańskiego, gdzie panuje prawdziwy pokój, a sam człowiek stanie się tożsamy ze swoim stwórcą, Ojcem Niebieskim.

O egoizmie i altruizmie

To właśnie egoizm odgradza dzisiaj narody zamieszkujące Ziemię od prawdziwego i rzeczywistego pokoju i szczęśliwości zapowiedzianych w Bożonarodzeniowej Ewangelii. To egoizm w mentalności człowieka jest przyczyną wszelkiego mrocznego losu. To egoizm utrzymuje ludzkość w okowach cierpień i wojen, gdzie nie tylko „wszyscy walczą przeciw wszystkim”⁽¹⁾, ale też człowiek czasami jest w dysharmonii z samym sobą. Z czasem stanie się oczywiste dla każdego, że altruizm jest najdoskonalszą cechą człowieka. Wypełniając altruizmem swoją duszę i osobowość, pozwalamy

wpłynąć królestwu niebiańskiemu do swojego sposobu bycia i postępowania i w ten sposób przyczyniamy się do tego, by w naszym prywatnym życiu oraz relacjach z naszym otoczeniem i bliźnimi zapanował trwały pokój.

□

Tytuł oryginału: „Hvad er selviskhed? Spoergsmaal nr 31”. Publikacja w biuletynie „Kontaktbrev” 1951 r. Przekład: Tadeusz Hynek. © Martinus Institut 1981.

Adres internetowy strony „Kosmologia — nauka duchowa Martinusa”: www.kosmologia.info

Przypis tłumacza

⁽¹⁾ Wojna wszystkich przeciw wszystkim („Bellum omnium contra omnes”) to słowa wypowiedziane przez angielskiego filozofa Thomasa Hobbesa, według którego człowiek wolny, kierujący się egoizmem, będzie prowadził walkę o przetrwanie, przez co świat ogarnie wojna wszystkich przeciw wszystkim.

